

Човекът, който търси себе си

Героят в тридесет и трите разказа на Дилян Бенев в новата му книга „Обсебване“ (ИК. „Труд“) е като че ли един и същ, макар да е назован с различни имена: Явор, Асен, Петър, Нестор, Боян... това е младият ни съвременник, който търси себе си и пътя си в живота, своята територия за изява и реализация – на трудовата арена, в професията, в бизнеса, та и на сексуалното поле. В този смисъл това са разкази за себе си. Зад различните наименования авторът крие своето Аз.

Автобиографичният елемент се чувства осезателно – начеващия творец се стреми към успешен дебют, към себедоказване и утвърждаване. Желанието му е директно изразено на много места в страниците. То е напълно разбираемо, като се има предвид, че зад гърба на Дилян Бенев стоят вече четири книги „Артефакти“, „Непростимо“, „Инвазия“ и „Сатиристовия“, но сам той още не е уверен дали е „орисан“ за творчество.

Тази възискателност и критична самооценка в случая е основателна и много похвална за автора и за перото му. Не са много творците, които така сериозно да се вглеждат в себе си и в онова, което излиза изпод ръката им.

Действието на разказите се развива на улицата, в магазина, в автобуса, на плажа, в кафенето... Това са капки от живота, мозаични камъчета от действителността. Случките са делнични, повече от обикновени, но в тях прозират гневът от безработицата, недоволството от битието, намира желанието да се промени съществуващият порядък („Солидарност“, „Примката“, „Без изход“, „Силата на гена“...)

Ако има нещо твърде отличително в „Обсебване“, това е авторовият стил. Това не традиционният за прозата – повествувателен, а е диалогичен. В написаното почти не се срещат картини, пейзажи, природни хубости. В двете си трети всеки от разказите е построен върху пряката реч. Тя е и характеристика, и саморазкриване на героите. За свидетелство ще посоча например заглавия като „Ненормалникът“, „Убитият“, „Дебютът“...

Завършвам тия кратки редове със самопожеланието на Дилян Бенев да удържи вродената си гордост и да „отстои себе си!“

Пенчо Чернаев - „Портрети и позиции“ (2017).

